

עפ"ת 5/20177 - גנkin רומן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 03-20177 גנkin רומן נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 13211213569

בפני כבוד השופט אילונה לינדנשטראוס
המעורער גנkin רומן ע"י ב"כ עו"ד רסקין אלכס
נגד מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז צפון
המשיבת פסק דין

1. ערעור על פסק דין של בית משפט השלום לטעורה בצפת (כב' השופט רайд עומר) מיום 19.1.2020, לפיו הורשע המורער בביצוע עבירה תנווה ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילת רישון למשך חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך של 1,500 ₪.
2. הערעור הוא על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

כתב האישום וההליכים בבית המשפט קמא

3. נגד המורער הוגש בבית המשפט קמא כתוב אישום המיחס לו עבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: הדוח).
4. על פי הדוח, אשר נערך על ידי רפ"ק חסן זידאן, המשמש כקצין פיקוח את"ן מחוז צפון וכסגן מפקד את"ן צפון (להלן: עורך הדוח), נהג המורער ביום 4.5.18 ברכב פרטני בכיביש 866 מצפה לכיוון צומת שבע ועקב רכב אחר בצורה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצד הימני קו קטעים, "בכך שנמצמדת במהירות לרכבי ועקבת בקו הפרדה רצוף דבר שאילץ אותו לסתות לשול הדרכ..."
5. בדיון שהתקיים ביום 13.5.18, כפר המורער במיחס לו וטען: "הנסיבות לא כפי שמתואר בדו"ח, נסעה בנתיב שר, רכב שהוא מימני, נגמר לו הנתיב והתרץ לכיווני ואני סטייתי לנatiebg הנגדי".
6. בדיוני ההוכחות העידו שני עדוי תביעה: עורך הדוח וכן רפ"ק יריב בוחניך, קצין המבצעים של תחנת כרמיאל, אשר החליט ביום 4.5.18 על פסילתו המנהלית של המורער למשך 30 יום - פסילה אשר בוטלה על ידי בית המשפט קמא בשל פגם שנמצא בהליך השימוש. המורער העיד להגנתו.

. 7. לאחר שמייעת העדויות, הגיעו הצדדים סיכומיים בכתב. בסיכומיה, ביקשה המשיבה להרשיء את המערער בעבירה שיוcosa לו בדו"ח וכן בעבירות נוספות שלטענתה הוכחו תוך כדי ההליך - אי החזקת מסמכים, נהיגה בקלות ראש ואין ציון להוראות שוטר או לאות שוטר.

פסק דין של בית המשפט קמא

. 8. בהכרעת הדיון, ציין כב' השופט קמא כי לאחר שמייעת העדויות הוא העדיף את גרסת עורך הדו"ח על פני גרסת המערער.

. 9. ביחס לעורך הדו"ח צוין, כי זה הותיר רושם חיובי, כשוטר מקטוע שלא ניסה להעצים את האירוע או להוסיף פרטים שאינם מן העניין, הוא חזר בעדותו על תוכן הדברים שנרשמו בדו"ח (ת/1) ועדות לא נסתרה.

. 10. מנגד, נקבע כי גרסת המערער אינה עקבית וכי הוא לא הותיר רושם חיובי. צוין כי המערער העיד שעורך הדו"ח לא א做过 עת עבר לנטייב השמאלי, "דבר אשר מצבע כי רכבו של השוטר פנה לנטייב השמאלי לפניו רכבו של הנאשם". עוד צוין כי המערער הודה שהוא סטה לשמאלי, אל מעבר לקו הפרדה. ביחס לתגובתו של המערער במקום, כפי שעורך הדו"ח רשם אותה על גבי הדו"ח, צוין כי המערער הכחיש רק שביקש סליחה מעורך הדו"ח, אך לא הכחיש את שאר הדברים שנרשמו מפיו. בנוסף צוין כי המערער הודה שהוא חוקר פרטי וכי הוא היה באותו עת במעקב אחרי רכב, כאשר ברכבו נמצאו מצלמה ומחשב. לבסוף צוין כי במהלך עדות המערער הוא הישיר מבט אל עבר סנגורו בחלק רב מן השאלות וסנגורו אף בחר לענות במקומו על אחת השאלות בחקירה הנגדית.

. 11. על יסוד נימוקים אלה, קבע כב' השופט קמא כי המשיבה הוכיחה מעיל לכל ספק סביר כי המערער ביצע את העבירה המיוחסת לו בדו"ח ומשכך, הרשיء אותו בביצוע עבירה זו.

. 12. לצד זאת, מצא כב' השופט קמא שלא להרשיء את המערער בעבירות הנוספות כפי שביקשה המשיבה, משום שעבירות אלה לא הוכחו ולא ניתנה למערער הזכות להתגונן בפניה.

. 13. לאחר שמייעת טיעוני הצדדים לעונש, ניתן גזר הדין בגדרו הוטלו על המערער העונשים כאמור לעיל.

טענות המערער

. 14. המערער טוען כי בענייננו חלים החריגים המצדיקים את התערבות ערוכה בנסיבות העובדיים שנקבעו על ידי הערכאה הדינונית.

15. בית המשפט קמא הタルם מגרסתו לגבי נסיבות התאונה ומטענתו המשפטית ולפיה קמה לו הגנת הכוורת אשר פוטרת אותו מאחריות. המערער נאלץ לסתות לנטייב הנגדי משום שעורך הדו"ח, שנסע במקביל אליו, סטה בפתאומיות שמאללה לנטייב בו נסע המערער, לאחר שנטיב הנסיעה הימני בו נסע עורך הדו"ח הסתיים. לפני מקום האירוע מוצב תמרור 621 ולפיו מסpter הנתיבים הולך וקטן מימין. עורך הדו"ח אישר בעדותו כי מדובר בכביש בעל שני נתיבים המתמזגים לנטייב אחד וכי נתיב הנסיעה הימני בו הוא נסע אכן גמור, אך טען טענה "תמונהה" ולפיה גם נתיב הנסיעה של המערער נגמר.

16. עוד טוען המערער כי הואיל ועורך הדו"ח הוא קצין משטרתא אשר היה מעורב בעצמו באירוע, היה על בית המשפט קמא להפחית משמעותית משקל עדותו. התנהלות המשטרת לאחר האירוע מצבעה על חוסר ניקיון כפויים: עורך הדו"ח גרם לפטילתו המנהלית בהעדתו, מבלי שהזמן לשימושו, אף נסע בעצמו לבית המערער על מנת למסור לו את הדו"ח ואת הודעה על הפסילה המנהלית, דבר שלטענת המערער מצבע על כך שפועל משיקולים זרים ומאיןטרסים אישיים ועל כן אין לתת לעדותו משקל ואמון כלל.

17. המערער מוסיף וטוען כי הדו"ח נערך רק ביום 19.6.19, יומיים לאחר האירוע ולא בסמוך לאירוע כפי שנדרש. משנשאל עורך הדו"ח בעדותו כיצד זכר את הפרטים, השיב כי הוא רשם את נסיבות האירוע על גבי טיווא ואחר מכן העביר את הפרטים לדו"ח, אך הטיווא לא הוגשה לבית המשפט, חרף העובדה ראייה חשובה ביותר, ועורך הדו"ח העיד כי השמיד אותה.

18. עוד טוען המערער כי בהכרעת הדין לא ניתן משקל לסתירות שנתגלו בגרסת עורך הדו"ח. כך, בעוד שבתחילת עדותו הוא טען שהוא כלל לא נסע בשולי הכביש, בהמשך ומשהוזג סרטון שציגים המערער בו נצפה רכבו של עורך הדו"ח נסע בשוליים, הוא השיב: "בسببו ירדתי לשולאים אבל זה לא קשור". לאחר מכן הבהיר כי הרכב הנצפה בסרטון הוא הרכב בו נהג.

19. בניגוד לאמור בהכרעת הדין, המערער הבהיר בעדותו שהוא אמר לעורך הדו"ח שהוא מבקש סליחה ושהוא ביצע את העבירה. הואיל ועורך הדו"ח איננו שוטר ניטרالي אלא מעורב באירוע, לא היה מקום לייחס משקל לרישום שערך לגבי אמירת המערער, בפרט מקום בו האמרה נרשמה רק יומיים לאחר האירוע.

20. המערער טוען כי בניגוד לאמור בהכרעת הדין, גרסתו ביחס לנסיבות קרות התאונה הייתה עקבית. לא היה פסול בכך שהוא הישיר מבט אל עבר בא כוחו וזאת כאשר התובע דרש לעורך חיפוש על גופו במהלך הדיון וכן כאשר התובע התנגד לשאלות בחקרתו הראשית, שאז ביקש המערער לדעת אם עליו להסביר. ב"כ המערער השיב פעם אחת על שאלה משפטית שהופנה למערער ואין לכך קשר לאמינות המערער. גם העובדה שהמערער משתמש כחוקר פרטי, איננה מהויה סיבה שלא ליתן בו אמון.

21. לעניין העונש טוען המערער כי התובע לא טען למתחם ענישה כלשהו וכי העונש שהוטל עליו חמור מן העונישה הנוהגת לעבירה זו. לא ניתן משקל לכך שגם הפעם הראשונה בה הוא מושיע בעבירה מסווג זה ולכך שהוא זקוק

לרישון הנגינה שלו לפרנסתו.

טענות המשיבה

22. המשיבה מבקשת לדוח את הערעור. לטענה, הכרעת הדין מבוססת על מהימנות גרסת עורך הדוח שאותה בית המשפט העדיף על פני חוסר המהימנות של גרסת המערער ועל כן, חל הכלל של אי התערבות עריכת הערעור.

23. העובדה שמדובר בשוטר שמעורב באירוע, אין משמעותה שאין לייחס לעודתו כל משקל, אלא יש לבחון אותה ככל עדות ולפי הכללים הרגילים וכך עשה בית המשפט כאמור, אשר בחר לחת בה אמון לפי התרשםתו מואפן מתן העדות ומאותות האמת. אכן נקבע בפסק הדין אליו מפנה המערער, כי יש לתת משקל מיוחד לחות של שוטר שהוא מעורב באירוע, אך באותו מקרה נקבע כי אותו שוטר נמנע מלבדוק את גרסת המערער שעלהה בזמןאמת ובשונה מעניינו, שם אל מול גרסת השוטר עמדו גרסה של עדה נוספת וחוץ מהמערער.

24. אשר לדברים שהמערער אמר לעורך הדוח במקום ונרשמו בו הדוח, משמעות טענת המערער היא שעורך הדוח המציא את הדברים בעצמו וזה טענה חסרת בסיס, בפרט מקום בו אין היכרות בין השניים. דווקא העובדה שהמערער אישר חלק מן הדברים שעורך הדוח רשם, כגון שהמערער אמר שהוא חוקר פרטי ושהוא אינו מוצא את הרישון והביטוח, מלמדת כי המערער כן אמר את הדברים כפי שנרשמו בו הדוח.

25. עדותו של המערער ולפיה עורך הדוח לא אותה, מלמדת כי עורך הדוח פנה לנטייב השמאלי לפני רכבו של המערער, אחרת המערער לא יוכל היה להבחן באיתו.

26. גם אם היה על עורך הדוח לשמר את הטויטה שערק, הוא העיד כי האירוע ארך ביום שלישי ורישום הדוח בוצע על ידו כשהגיע למשרדו ביום ראשון.

27. הסרטון אשר תיעד את נסיעת רכבו של עורך הדוח איננו רלוונטי, שכן לפי עדות המערער הוא צולם שניות לפני זמן האירוע.

28. עוד טענת המשיבה כי אין קשר בין תקלות שנפללו בשימוש לפני הפסילה המנהלית, לבין בירור האשמה לגופה בבית המשפט כאמור.

דין והכרעה

29. הכרעת הדיון של בית המשפט כאמור, מבוססת על קביעות הנוגעות לממצא עובדה ומהימנות, על פייה העדיף כי השופט קמא את גרסת עורך הדוח, על פני גרסת המערער._CIDOU, ערכאת הערעור איננה נוהגת להתערב בממצאים של עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדינית, אלא רק בנסיבות חריגות, כגון שערכתה הערעור משתכנעת כי בפסק הדין נפלו סתיות מהותיות, או כי הערכאה הדינית לא נתנה את דעתה לראייה מהותית, או לסתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין, או לא יחסה משקל, בהערכתה העדות, לגורם רלוונטיים. בסיס הlacca זו מונחת התפיסה, כי לערכאה הדינית עומדת יתרון ההתרשותמן העדים וממהימנותם (ע"פ 406/78 בשורי ב' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 393; ע"פ 9352/99, ומטוביין ב' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד(4) 632; ע"פ 2132/04 סלים קיס נ' מדינת ישראל (28.5.2007); ע"פ 10/2439 פלוני נ' מדינת ישראל, 2012).

30. לאחר שימוש טענות הצדדים ועיוון בדו"ח ובפרוטוקול הדיון בבית המשפט כאמור, סבורני כי המקירה דין נמנה על אותם מקרים המצדיקים את התערבות ערכאת הערעור בממצא העובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדינית.

31. הכרעת הדיון מבוססת על השוואת גרסת עורך הדוח אל מול גרסת המערער, גרסה מול גרסה.

אשר להערכת משקל עדותו של עורך הדוח, אין לקבל את הקביעה בהכרעת הדיון ולפיה עורך הדוח חזר בעדותו של תוכן הדברים שנרשמו על ידו בדו"ח.

על גבי הדוח, בתיאור נסיבות המקירה, ציין עורך הדוח כדלקמן:

"...ואחרי צומת מלון אמריקן בגליל זיהיתי במראה הרכב בצבוע תכלת נצמד לרכבי במהירות ומצע עקיפה בכו הפרדה רצוץ רחב וצבע לבן. מהירות העקיפה וצורת העקיפה הבהיל אותו דבר שאילץ אותו לבلوم ולהסביר את רכבי לשול מצד ימין במטרה לברוח ממנו...".

עורך הדוח לא ציין בדו"ח כי העקיפה הנטען בזעעה - כפי שטען המערער - בנסיבות בהן הנטייב הימני בו נסע עורך הדוח הסתים והתמזג עם הנטייב השמאלי בו נסע המערער, כאשר קודם לכן מוצב בכביש תמרור 621 ולפי מספר הנטייבים הולך וקטן מימיין.

32. בעדותו בבית המשפט, לעומת זאת, אישר עורך הדוח כדלקמן:

"שם יש כביש עם שני נטייבים, אחר כך מתחבר לנטייב אחד, אחרי שהסתהים הכביש של שני הנטייבים, הוא היה צמוד אליו ועקף אותו, היה קו הפרדה כפול רצוף, אילץ אותו לבلوم ולסתות ימינה, לרדת לנטייב הימני..." (עמ' 2 שוחות

18-16 לפרוטוקול).

גם בהמשך עדותו אישר עורך הדוח (עמ' 5 שורות 28-27 לפרוטוקול):

"ש. אתה נסעת בנatie הימני, והנתיב שלך נגמר

ת. כן, גם של הנאשם נגמר"

33. כאמור, גרעין גרסתו של המערער, כפי שהועלתה כבר בעת שփר במיוחס לו בכתב האישום, הוא כי חציית קוו ההפרדה הרצוף על ידו ארעה לאחר שנatie הנסיעה בו נסע עורך הדוח הסטיים והתמזג עם נתיב נסיעתו שלו ועורך הדוח לא נתן לו זכות קדימה. נמצא, כי בנגדו לקביעה בהכרעת הדיון, עדותו של עורך הדוח בבית המשפט שונה ממה שרשם בדיון זה זאת בנוגע לעובדות היורדות לשורשו של עניין. מדובר בגורם רלבנטי להערכת משקל העדות ממנה התעלם בית המשפט כמו בהכרעת הדיון.

34. מנגד, בהערכת עדות המערער ניתן משקל לנימוקים שאינם מספקים דיה. כך, לא הובירה הקביעה כי גרסת המערער איננה עקבית, מקום בו לאורך כל ההתקינות הוא חוזר על גרעין גרסתו כאמור ביחס לנסיבות האירוע. כב' השופט קמא ראה בעדות המערער ולפיה עורך הדוח לא אותה, כczzo המלמדת כי רכבו של עורך הדוח "פנה לנatie השמאלי לפני רכבו של הנאשם", אלא שכאמר, עורך הדוח כלל לא ציין בדיון כי הוא פנה לנatie השמאלי בו נסע הנאשם ומכל מקום, לא הובאו ראיות מהן ניתן היה לקבוע את יכולתו של המערער, בנסיבות העניין ותנאי הדרך, לצפות באיתות של הרכב המשטרתי.

35. זאת ועוד, נקבע בהכרעת הדיון כי המערער הודה שהוא סטה לצד שמאל אל מעבר לקו ההפרדה הרצוף. אלא שבכך אין די. כאמור, המערער טען כי סטיית עורך הדוח לנatie נסיעתו, היא שגרמה לו לסתות כאמור ומכאן טען להגנת הכוורת. לטענה זו, שהיא כאמור גרעין הגנתו של המערער, לא ניתנה כל התייחסות בהכרעת הדיון.

36. בנוסף, לא הובהר בהכרעת הדיון מודיע העובדה שהמערער הודה שהוא חוקר פרטי שהיה במעקב אחריו וככבר אחריו יש בה כדי להפחית משקל עדותו. גם העובדה שסנגרו של המערער ענה על אחת השאלות שהופנה אליו, אין בה כדי להשליך על מהימנותו של המערער.

37. על פי הרישום בדיון, המערער לכואורה לא העלה את גרסתו כאמור בתגובה אשר ניתן לעורך הדוח מיד כשעצר אותו. אלא שמדובר בו הדיון נערך רק יומיים לאחר האירוע, על בסיס טויטה שהושמדה ולא הוגשה קריאה לבית המשפט, וכאשר עורך הדוח היה מעורב באירוע, כמו שטען שזקתו על הכביש קופחה על ידי המערער, סבורני כי מילא לא היה מקום ליחס לדברים אלה, כשלעצמם, משקל מכريع בקביעת אשמתו של המערער.

38. על יסוד האמור לעיל, הגיעו לכלל מסקנה כי יש להתערב בקביעת בית המשפט קמא ולפיה אשמתו של המערער

הוכחה מעלה לכל ספק סביר. משכך, מתייתר הערעור על גזר הדין.

39. **על כן, הערעור מתקבל.**

פסק הדין של בית המשפט קמא מבוטל.

אני מזכה את המערער מן העבירה שויוחסה לו בכתב האישום וمبטלת את גזר הדין.

40. המזיכרות תמציא פסק דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, א' סיון תש"פ, 24 Mai 2020, בהעדר הצדדים.